

Lekcja XIII — 26 września

ŁASKA, MIŁOŚĆ I SPOŁECZNOŚĆ

SOBOTA (PO POŁUDNIU) — 19 września

STUDIUM BIEŻĄCEGO TYGODNIA: 2 Kor 8,9; Rz 16,20; 1 J 4,8-11; 2 Kor 13,11; Flp 2,1-2; Ga 4,4-6.
TEKST PAMIĘCIOWY: „Łaska Pana Jezusa Chrystusa i miłość Boga, i społeczność Ducha Świętego niech będzie z wami wszystkimi” (2 Kor 13,13).

Paweł kończy *Drugi List do Koryntian*, kładąc nacisk na najważniejsze elementy swoich listów. Czyni to w formie pięciu nakazów zawartych w 2 Kor 13,11:

Pierwszy nakaz — „radujcie się”⁴⁶ (BI) — przypomina wcześniejsze wypowiedzi zawarte w listach.

Drugi nakaz — „doskonalcie się” — jest tłumaczeniem greckiego słowa *katar-tidzein*, które występuje także w 1 Kor 1,10 i zostało tu przełożone jako *zespoleńi*.

Trzeci nakaz — „pokrzepiajcie się na duchu” (BT) — nawiązuje do 2 Kor 1,3-7. Paweł zaczyna i kończy *Drugi List do Koryntian* słowami pocieszenia. Przyjąwszy Boże pocieszenie, mamy pocieszać innych (zob. 2 Kor 1,4,6).

Nakaz czwarty i piąty — „bądźcie jednomyślni, zachowujcie pokój” — stanowi wezwanie do jedności. Atmosfera radości, doskonalenia, pocieszenia, jedności i pokoju jest warunkiem obecności Boga „miłości i pokoju” (2 Kor 13,11). Jest ona owocem działania w ludzkich sercach trójjedynego Boga (zob. 2 Kor 13,13).

Łaska, miłość i społeczność wynikają z działania trójjedynego Boga dla nas. Te trzy chrześcijańskie wartości składają się na atmosferę charakterystyczną dla obecności Boga.

⁴⁶ BW: *bądźcie zdrowi* (przyp. red.).

To inspirujące, że pod koniec *Drugiego Listu do Koryntian* znajdujemy nawiązanie do łaski Jezusa, podobnie jak na początku listu (zob. 2 Kor 1,2; 13,13). Paweł rozpoczyna i kończy swój list nawiązaniem do łaski Zbawiciela. Jak zauważyliśmy, apostoł nie był w stanie przestać myśleć i mówić o Jezusie: „Albowiem znać łaskę Pana naszego Jezusa Chrystusa, że będąc bogatym, stał się dla was ubogim, abyście ubóstwem jego ubogaceni zostali” (2 Kor 8,9).

Łaska Jezusa jest godna podziwu oraz posiada nieodpartą siłę. Jezus odłożył bogactwo swojego wiecznego istnienia w niebie, by stać się ubogim. Przemierzał piaszczyste drogi starożytnej Galilei. „Uniżył samego siebie i był posłuszny aż do śmierci, i to do śmierci krzyżowej” (Flp 2,8). Uczynił to, byśmy mogli stać się bogaci, to znaczy otrzymać szansę życia wiecznego z Nim. Trudno nam, którzy znamy tylko świat grzechu, śmierci i cierpienia, choćby w najmniejszym stopniu pojąć, czym było dla Jezusa opuszczenie niebiańskiego dworu i przyjęcie człowieczeństwa, a następnie oddanie życia za nas.

Przeczytaj Rz 16,20; Ga 6,18; Flp 4,23; 1 Tes 5,28. Jaka ważna nauka jest zawarta w tych wersetach?

W swoich listach Paweł często nawiązywał do łaski Jezusa. Oto kilka przykładów: „Daleko obfitsza okazała się dla wielu łaska Boża i dar przez łaskę jednego człowieka, Jezusa Chrystusa” (Rz 5,15). Ci, którzy przyjmują tę obfitość łaski, „królować będą w życiu przez jednego, Jezusa Chrystusa” (Rz 5,17). Podobnie jak w *Drugim Liście do Koryntian*, Paweł zaczynał i kończył inne swoje listy wzmianką o łasce Jezusa (zob. Rz 1,7; 16,20; 1 Kor 1,3; 16,23; Ga 1,3; 6,18; Flp 1,2; 4,23). Ten temat pochłaniał jego myśli. Paweł pragnął napełnić tą prawdą także umysły chrześcijan w Koryncie i na całym świecie.

Takie było pragnienie apostoła dla wszystkich zborów. Zwróć uwagę na to, co napisał do Efezjan: „Łaska niechaj będzie ze wszystkimi, którzy miłują Pana naszego, Jezusa Chrystusa, miłością niezniszczalną” (Ef 6,24). Czy moglibyśmy spodziewać się tego, że apostoł oczekiwałby dla nas czegoś mniejszego niż miłowanie Jezusa taką niezniszczalną miłością? Z pewnością nie. Apostoł żył po to, by łaska Jezusa docierała do coraz większej liczby ludzi (zob. 2 Kor 4,15) i stała się dla nich wystarczającą, jak była dla niego (zob. 2 Kor 12,9).

Zastanów się nad tym, co dla ciebie oznacza łaska Boża. Na co zasługujesz za to, co mówiłeś i czyniłeś? Co łaska Boża oferuje ci zamiast tego?

Apostoł Paweł zakończył *Drugi List do Koryntian* takimi oto słowami: „Łaska Pana Jezusa Chrystusa i miłość Boga, i społeczność Ducha Świętego niech będzie z wami wszystkimi” (2 Kor 13,13). Zwróć uwagę na to, że apostoł wymienia Trzy Osoby Bóstwa w następującej kolejności: Syn, Ojciec i Duch Święty. To dzięki działaniu tych Trzech Osób Bóstwa możemy lepiej zrozumieć, jaki jest Bóg i czego dla nas dokonał.

Przeczytaj J 3,16-17; Rz 8,37-39; 1 J 4,8-11. Co te fragmenty *Nowego Testamentu* mówią o miłości Bożej?

W 1 J 4,8 czytamy, że „Bóg jest miłością”. Miłość jest niezbywalną cechą Boga. Jan podkreśla, że miłość Bożą poznajemy po tym, iż Bóg dał swojego jedyne Syna, by umarł za nas (zob. J 3,16). Bóg posłał Jezusa na ratunek ludzkości (zob. J 3,17) zgodnie z odwiecznym planem zbawienia (zob. Dz 3,20-21 i 1 J 4,10.14). Jezus wprost twierdził, że to Ojciec Go posłał (zob. Mt 10,40 i Mk 9,37).

W swoim słynnym stwierdzeniu Paweł informuje: „Bóg zaś daje dowód swojej miłości ku nam przez to, że kiedy byliśmy jeszcze grzesznikami, Chrystus za nas umarł” (Rz 5,8). Odblask miłości Bożej możemy zobaczyć w więzi istniejącej między mężem i żoną, jak również między rodzicami i dziećmi, a także w szczerej przyjaźni między ludźmi. Widzimy także dowody miłości Bożej w przyrodzie. W tej kwestii Ellen G. White zanotowała trafne spostrzeżenie: „Słowa *Bóg jest miłością*, wypisane są na każdym rozwijającym się pączku i na każdym źdźbłę kielkującej trawy. Piękne ptaki napęlniające powietrze swoimi radosnymi melodiami, delikatnie ubarwione kwiaty w swojej doskonałości wydające cudowną woń, wyniosłe drzewa pokryte żywą zielenią liści — wszystko to świadczy o łagodnej ojcowskiej opiece naszego Boga i Jego pragnieniu uczynienia swoich dzieci szczęśliwymi”⁴⁷.

Jednak nic nie jest bardziej przekonujące niż oddanie przez Boga Jezusa w ofierze za nasze grzechy. Gdy zaczynamy rozumieć, że Bóg miłuje nas tak bardzo, iż posłał Jezusa, by oddał życie za nas, to naszą odpowiedzią jest gotowość oddania życia „za braci” (1 J 3,16).

Paweł pragnął, by korynccy chrześcijanie żyli w jedności ze sobą nawzajem. Jednak bez miłości jedność jest niemożliwa. Dlatego Paweł uczył ich, że „miłość buduje” (1 Kor 8,1), a bez miłości wszystko jest bezużyteczne i puste (zob. 1 Kor 13,1-3). Zatem wszystko, co czynimy, musi być czynione „w miłości” (1 Kor 16,14), która jest odzwierciedleniem miłości Boga.

W jakim sensie ewangelia byłaby niepełna, gdyby Jezus nie był w pełni i wiecznie Bogiem?

⁴⁷ Ellen G. White, *Pokój, o jakim marzysz*, wyd. 2, Warszawa 2025, s. 9.

W starożytnym pogańskim świecie nie wierzono, że bogowie miłują ludzi. Przeciwnie, wyobrażano sobie bogów jako złowrogich i zagniewanych, a pozyskanie ich życzliwości wymagało nadzwyczajnych starań. Biblijna idea Boga miłości jest czymś zupełnie wyjątkowym. Choć zaskakująco mogło to brzmieć w tamtych czasach, to jednak Paweł nazywa Boga wprost: „Bóg miłości i pokoju” (2 Kor 13,11).

Przeczytaj 2 Kor 13,11. Jaką nadzieję możesz czerpać z tych słów apostoła? Jak możesz pełniej doświadczyć tego, czego uczy ten werset?

Wyrażenie *Bóg miłości i pokoju* można zinterpretować na dwa różne sposoby. Z jednej strony Bóg jest postrzegany jako źródło miłości i pokoju. Z drugiej strony Bóg cechuje się miłością i pokojem. Nie musimy decydować się tylko na jedną z tych interpretacji. Obie są właściwe, gdyż miłość i pokój są nieodłącznymi cechami Boga, a jednocześnie Bóg darzy nimi innych.

W innym miejscu Paweł mówi o Bogu jako źródle „cierpliwości i pociechy” (Rz 15,5), Bogu nadziei (zob. Rz 15,13), Bogu pokoju (zob. Rz 15,33; 16,20; 1 Kor 14,33; Flp 4,9; 1 Tes 5,23), Ojcu miłosierdzia (zob. 2 Kor 1,3) oraz Bogu „wszelkiej pociechy” (2 Kor 1,3). Bóg jest źródłem wszystkich tych błogosławieństw. Daje nam je wszystkie ze swej niezawodnej miłości.

Choć wyrażenie *Bóg pokoju* jest dość często spotykane w *Biblii*, to jednak wyrażenie *Bóg miłości* pojawia się tylko raz, właśnie w 2 Kor 13,11, a zatem zasługuje na staranne przemyślenie.

Jak zauważa wielu biblistów, nawiązanie Pawła do Boga miłości kilka wersetów przed trynitarną formułą błogosławieństwa w 2 Kor 13,13 sugeruje, iż Paweł myślał o Bogu w trzech osobach. „Choć Paweł użył słowa Bóg w odniesieniu do jednej z trzech boskich osób, to jednak jego zrozumienie Jezusa i Ducha Świętego wyrażane w jego listach (...) zmusza nas do postrzegania całego zdania jako opisującego jednego Boga, którego Kościół od początku rozumiał jako trzy boskie osoby. Było to ponad stulecie przed tym, jak teolodzy (...) zaczęli używać słów takich jak Trójca jako skróconej formy wyrażenia tego, co Paweł wyrażnie już wyartykułował”⁴⁸.

Wierzmy w jednego Boga będącego jednością trzech boskich osób wiecznie istniejących w więzi miłości. Ten trójjedyny Bóg miłuje nas i wzywa, byśmy miłowali się wzajemnie w sposób odzwierciedlający wzajemną miłość tych trzech osób Bóstwa.

⁴⁸ Tom Wright, *Paul for Everyone: 2 Corinthians*, Londyn 2004, s. 148.

Łaska Jezusa nie tylko objawia miłość Boga do nas, ale przynosi także społeczność Ducha Świętego jako dalszy skutek tej miłości. Jednocześnie społeczność ma swoje źródło w miłości Boga, a to dlatego, że bez miłości nie ma społeczności. Paweł napisał: „Jeśli więc w Chrystusie jest jakaś zachęta, jakaś pociecha miłości, jakaś wspólnota Ducha, jakieś współczucie i zmiłowanie, dopełnijcie radości mojej i bądźcie jednej myśli, mając tę samą miłość, zgodni, ożywieni jednością” (Flp 2,1-2).

Niektórzy twierdzą, że Duch Święty jest jedynie mocą czy wpływem, ale twierdzenie to nie może być prawdziwe. Zastanów się, dlaczego Paweł w trynitarnej formule wymieniałby obok dwóch boskich osób — Ojca i Syna — coś, co miałyby być jedynie mocą? Nie miałyby to żadnego sensu. Podobnie jak Ojciec i Syn są przedstawiani w osobowej więzi (zob. 2 Kor 1,3; 11,31), tak i więź Ducha Świętego z dwiema boskimi osobami prowadzi nas do wniosku, że jest On także boską osobą (zob. Rz 8,15-16; zob. także J 14,16-17.26; 15,26).

Wyrażenie „wspólnota Ducha” (Flp 2,1) można rozumieć na dwa sposoby. Może ono oznaczać wspólnotę z bliźnimi tworzoną przez Ducha Świętego albo wspólnotę z samym Duchem Świętym. Niektórzy interpretatorzy *Biblii* są zdania, że te dwie interpretacje nie wykluczają się wzajemnie. Przecież wspólnota między ludźmi jest owocem ich wspólnoty z Duchem Świętym.

Przeczytaj 1 Kor 2,10-11; 3,16; 12,11; 2 Kor 3,6.17. Czego Paweł uczył Koryntian o Duchu Świętym?

Paweł miał dużo do powiedzenia o działaniu Ducha Świętego. W obu listach Pawła do Koryntian występuje ponad czterdzieści nawiązań do Ducha Świętego. Tak więc Duch Święty buduje Kościół (zob. 1 Kor 14,12), uzdalnia ludzi do misji (zob. 1 Kor 2,4-5), objawia nam głębie spraw Bożych (zob. 1 Kor 2,10-11) i naucza nas ich (zob. 1 Kor 2,13), mieszka w nas (zob. 1 Kor 3,16; 6,19), działa wraz z Chrystusem dla naszego usprawiedliwienia (zob. 1 Kor 6,11), udziela darów duchowych Kościołowi (zob. 1 Kor 12,1-14,40), pieczętuje nas do zbawienia (zob. 2 Kor 1,22), wpisuje prawo Boże w ludzkie serca (zob. 2 Kor 3,3) oraz daje nowe życie w Chrystusie (zob. 2 Kor 3,6) i wolność od grzechu (zob. 2 Kor 3,17). Jasne jest, że nie jesteśmy w stanie żyć bez Ducha Świętego.

Dlaczego zrozumienie boskości Ducha Świętego jest ważne z punktu widzenia pojmowania miłości Boga do nas?

Czytając 2 Kor 13,13, można pomyśleć, że Chrystus jest jedynym źródłem łaski, Bóg Ojciec — jedynym źródłem miłości, a Duch Święty — jedynym źródłem społeczności. Jednak takie przypuszczenie byłoby dalekie od prawdy.

Przeczytaj 1 Kor 1,3-4,9; 10,16; 2 Kor 1,2,12; Rz 8,35; 15,30; Ga 2,20; Ef 3,19. Co te wersety mówią o łasce, miłości i społeczności w powiązaniu z osobami Trójcy?

Ojciec, Syn i Duch Święty działają razem dla naszego zbawienia. Łaska, miłość i społeczność pochodzą od każdego z Nich jednocześnie. Jednak każdy z Nich odgrywa szczególną rolę w planie zbawienia. Paweł rozumiał to i podkreślał tę prawdę w swoich listach. Na przykład plan zbawienia został niezwykle zwięźle ukazany w Ga 4,4-6 z odpowiednim udziałem każdej z trzech osób Bóstwa. Bóg zesłał Jezusa, co sugeruje, że to Ojciec jest źródłem planu zbawienia (zob. Ga 4,4). Syn narodził się jako człowiek (zob. Ga 4,4), a Jego ucieleśnienie jest wypełnieniem praprawnej obietnicy (zob. Rdz 3,15). Syn odkupił nas i przywiódł z powrotem do więzi z Ojcem, o którym szatan wpajał nam kłamstwa (zob. Rdz 3,5). Duch Święty zaś potwierdza naszą tożsamość jako dzieci Bożych (zob. Ga 4,6).

W listach Pawła występuje jeszcze szereg innych nawiązań do boskiej Trójcy. Trzy osoby Bóstwa działają razem, uzdalniając Kościół do misji (zob. 1 Kor 12,4-6), dając nam duchową siłę (zob. Ef 3,14-19) oraz rozwijając autentyczną jedność wśród członków Kościoła, odzwierciedlającą jedność więzi między trzema osobami Bóstwa (zob. Ef 4,4-6). W zrozumieniu Pawła Bóg nie tylko istnieje w trzech osobach, ale osoby te współdziałają dla naszego zbawienia (zob. Ef 1,3,13-14). W *Liście do Efezjan* Paweł pisze nawet, że musimy zostać napełnieni pełnią Ojca (zob. Ef 3,19), Syna (zob. Ef 4,13) i Ducha Świętego (zob. Ef 5,18).

Kończąc *Drugi List do Koryntian* (zob. 2 Kor 13,13), Paweł nie mógł wybrać lepszego zakończenia niż obietnica, iż Trzy Boskie Potęgi Wszechświata (Niebiańska Trójca) będą z nami teraz i w przyszłości.

Jak społeczność członków Kościoła powinna odzwierciedlać więź miłości łączącą trzy osoby Bóstwa?

DO DALSZEGO STUDIUM

„Jedynie łaska Jezusa Chrystusa może zmienić serce kamienne w serce cielesne i ożywić je dla Boga. (...). Ludzie nie mają mocy usprawiedliwić duszy ani uświęcić serca. Moralna choroba nie może zostać uleczona inaczej jak tylko przez moc Wielkiego Lekarza. Największy dar nieba, jednorodzony Syn Ojca, pełen łaski i prawdy, jest jedynym Odkupicielem zgubionych”⁴⁹.

„»Bóg jest miłością« (1 J 4,16). Jego natura i prawo są miłością. Zawsze tak było i zawsze tak będzie. »Ten, który jest Wysoki i Wyniosły, który króluje wiecznie« (Iz 57,15), i którego »drogi są wieczne« (Ha 3,6), nie zmienia się. »U niego nie ma żadnej odmiany ani nawet chwilowego zaćmienia« (Jk 1,17). Każdy przejaw twórczej mocy jest jednocześnie wyrazem nieskończonej miłości. Zwierzchność Boża zawiera w sobie pełnię błogosławieństwa dla wszystkich stworzonych istot. (...).

Historia wielkiego konfliktu między dobrem a złem, od chwili, gdy po raz pierwszy zaistniał on w niebie aż do zdławienia buntu i ostatecznego unicestwienia grzechu, jest również dowodem Bożej nieziennej miłości”⁵⁰.

„Musimy być świadomi, że Duch Święty (...) jest tak samo osobą, jak Bóg Ojciec jest osobą. (...). Duch Święty posiada osobowość, gdyż w przeciwnym razie nie mógłby świadczyć naszemu duchowi, że jesteśmy dziećmi Bożymi. Ponadto musi On być boską osobą, gdyż inaczej nie mógłby znać tajemnic ukrytych w umyśle Boga”⁵¹.

„Są trzy żywe osoby Trójcy Niebiańskiej. W imieniu tych Trzech Wielkich Potęg — Ojca, Syna i Ducha Świętego — ci, którzy przyjmują Chrystusa w żywej wierze, dostępują chrztu. Otóż Moce te będą współdziałać i współpracować z okazującymi im posłuszeństwo poddaniemi nieba w ich wysiłkach zmierzających do tego, aby mogli zacząć żyć nowym życiem w Chrystusie”⁵².

PYTANIA DO DYSKUSJI

1. Znana chrześcijańska pieśń zatytułowana *Cudowna łaska* mówi o niepojętej wspaniałości łaski Bożej. Co sprawia, że łaska Jezusa jest tak wielka i wspaniała?
2. Przypowieść o synu marnotrawnym w piękny sposób ilustruje cierpliwą i pełną przebaczenia miłość Bożą. Co świadczy o tym, że ojciec przedstawiony w przypowieści był prawdziwie miłującym ojcem?
3. Jak *społeczność Ducha* może się stać rzeczywistością w naszych zborach?

⁴⁹ Ellen G. White, w: *The Signs of the Times*, 2.5.1892.

⁵⁰ Taż, *Wybrańcy Boga*, wyd. 2, Warszawa 2018, s. 9-10.

⁵¹ Taż, *The Faith I Live By*, Waszyngton 1958, s. 52.

⁵² Taż, *Ewangelizacja*, wyd. 2, Warszawa 2000, s. 390. Przeczytaj także rozdział *Niechaj się nie trwoży serce wasze*, w: taż, *Życie Jezusa*, wyd. 16, Warszawa 2018, s. 492-506.

DARY 13. SOBOTY — PROJEKT KRAJOWY

3. kwartał • Zbiórka darów 26 września • Projekt Diecezji Południowej

Modernizacja: Wiśła

W ostatnich latach, dzięki zaangażowaniu członków zboru, udało nam się przeprowadzić pierwszy etap prac związanych z poprawą stanu technicznego budynku zboru w Wiśle — ocieplenie jednej ze ścian. Był to ważny krok w kierunku zwiększenia komfortu użytkowania obiektu oraz ograniczenia strat ciepła.

Obecnie pragniemy kontynuować rozpoczęte działania i podjąć kolejne etapy termomodernizacji. Naszym celem jest dalsze ocieplenie budynku, aby stworzyć jeszcze bardziej przyjazne i funkcjonalne miejsce spotkań dla lokalnej społeczności.

Realizacja tego zadania wymaga jednak dodatkowych środków finansowych, dlatego organizujemy zbiórkę na ten cel. Wierzymy, że dzięki wspólnemu wysiłkowi uda się nam dokończyć rozpoczęte prace i zadbać o przyszłość naszego miejsca modlitwy.

Jak złożyć dary?

1. Zebrane dary podczas pierwszej części nabożeństwa zostaną przez skarbnika zboru podzielone po połowie na projekt ogólnoswiatowy i krajowy.
2. Dar na **Wiślę** można złożyć w kopercie, wskazując ten właśnie cel.
Dar zostanie w całości przekazany na ten projekt.
3. Dar na **Wiślę** można również przekazać bezpośrednio na konto **Diecezji Południowej: 49 1020 2892 0000 5702 0166 5108**, w tytule: **Wiśła**.